

W związku z powyższym Komisja jest zdania, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 28, 43 i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy 98/34.

(¹) Dz.U. L 204 z dnia 21 lipca 1998 r., str. 37.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez prof. dr Ulricha Wölkera oraz Sarę Pardo Quintillian, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując lub w każdym razie nie informując Komisji o przyjęciu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy wspomnianej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2000/60/WE upłynął dnia 22 grudnia 2003 r.

(¹) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. w dniu 11 lutego 2005 r.

(Sprawa C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie T-240/02, **Koninklijke Coöperatie Cosun U.A.** przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Koninklijke Coöperatie Cosun U.A., reprezentowaną przez adwokatów M.M. Slotbooma i N.J. Helderera.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- orzeczenie przez Trybunał w przedmiocie sprawy poprzez stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- ewentualnie o skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd,

obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Pierwszy zarzut

Naruszenie prawa wspólnotowego w zakresie, w jakim Sąd stwierdził, że opłata od nie wywiezionego cukru C nie stanowi należności celnej przywzowowej lub wywzowowej w rozumieniu art. 13 rozporządzenia nr 1430/79.

Drugi zarzut subsydiarny

Sąd niesłusznie nie uwzględnił, że opłata od nie wywiezionego cukru C powinna być traktowana jako należność celna przywzowowa w rozumieniu rozporządzenia nr 1430/79.